

'Geen toeval, maar leiding van God'

Barneveldse stichting TTAF wil klinieken openen in Ethiopië

Van links naar rechts: Pieter Nieland en Kees Vlot.

„Iedereen mag er zijn zoals hij of zij is. Maar we maken ontvangers ook duidelijk dat ze zelf verantwoordelijkheden hebben.” Aan het woord zijn Pieter Nieland en Kees Vlot. Ze zijn actief voor The Three Aid Foundation (TTAF), een Barneveldse stichting die zich inzet voor kansarmen in Afrika.

Martin Boon

Operationeel manager Pieter Nieland en voorzitter Kees Vlot zijn gepokt en gemazeld in het ondernemen. Hun kennis van organisaties en processen komt goed van pas bij TTAF. Maar ze krijgen er veel voor terug, benadrukken ze. „Het levert voldoening op. Van Ethiopiërs leren we bovendien veel, bijvoorbeeld om bij de dag te leven. Wij maken ons druk over ons pensioen in de verre toekomst. Terwijl zij leven vanuit de genade en het iedere dag opnieuw van God verwachten.” Zelfredzaamheid is het sleutelwoord bij de Barneveldse stichting, een waarde die past bij ontwikkelingswerk anno 2016. Nieland: „Vroeger was het: je brengt een vis. Toen werd: je geeft een hengel en zij vangen de vis. Nu zeggen we: laat ze zelf ook maar die hengel maken. Iedereen mag er zijn zoals hij of zij is. Maar we maken ontvangers ook duidelijk dat ze zelf verantwoordelijkheden hebben.”

VLOERMOPPEN Barnevelder Nieland stond in 2003 samen met plaatsgenoot Johannes Meints en Teijo Venema, die in Ermelo woonachtig is, aan de basis van TTAF. „Van daar de naam The Three Aid Foundation. Je zou het ook als verwijzing naar geloof,

hoop en liefde kunnen opvatten”, verwijst Nieland losjes naar de christelijke wortels van de stichting. Directe aanleiding voor de oprichting was de pensionering van Venema. Daarmee kwam er ruimte in zijn agenda om de onderkant van de Ethiopische samenleving te gaan ondersteunen. „De kansarmen, zij die niets anders kunnen dan hun hand ophouden.” Binnen het driemanschap nam Ermeloër Rob Maarsseveen na een jaar het stokje over van Meints. Vanaf het begin draait de werkwijze van TTAF om het aanleren van vaardigheden. Zo kregen blinden, een groep waarop in Ethiopië wordt neergekeken, les in het produceren van vloermoppen. „Na al die jaren doen ze dat nog steeds. Op de reizen die we maken langs de projecten kom ik hen regelmatig tegen”, aldus Nieland. Om blinde kinderen te bevrijden uit hun isolement biedt TTAF ook een tweetalige opleiding in braille aan. „Daarna keren ze terug naar hun eigen omgeving waar ze naar school gaan. Een ‘supervisor’ ondersteunt hen en adviseert de leerkrachten.” Als gevolg van deze en andere contacten is de stichting zich ook gaan inzetten voor beter onderwijs.

MICROKREDIETEN Vanaf 2003 is de Barneveldse stichting gestaag gegroeid. Naast

Ethiopië is TTAF nu ook beperkt actief in Malawi en Zambia. Het takenpakket bestaat uit drie onderdelen: onderwijs voor blinden en doven, medische ondersteuning en inkomensontwikkeling. Een voorbeeld van het laatste zijn microkredieten, kleine leningen die vrouwen in staat stellen een onderneming te starten. „Zo’n tachtig vrouwen hebben we zo al kunnen helpen. En vergeet niet dat hun omgeving daar ook van profiteert.” Als illustratie bij medische ondersteuning noemen de heren een Ethiopisch project. Daarbij krijgen poliopatiënten lokaal gemaakte beenbeugels aangemeten. In dezelfde werkplaats vindt de productie plaats van beugels voor kinderen met klompvoeten, een aangeboren afwijking. „Daarmee komt de voet langzaam in de goede stand. Het enige wat dan nog moet gebeuren is de achilleshiel op de juiste plek doorsnijden. Daarna is het zes weken gips en dan is het klaar. Kinderen worden daar echt mee geholpen.”

BIBLIOTHEEK ‘Ketenintegratie’ is een woord dat klinkt als het gaat over de huidige koers van TTAF. „Het ene project kan het andere ondersteunen. Bij een school zorg je ervoor dat de omliggende voorzieningen ook goed geregeld zijn, denk bijvoorbeeld aan de kwaliteit van de banken, de hygiëne en van het drinkwater. De banken komen dan uit een door ons opgerichte werkplaats. Daarbij zoeken we altijd de samenwerking. Zo faciliteren wij een bibliotheek en de ouders betalen de boeken die erin komen.” De laatste jaren probeert de Barneveldse stichting meer samen te werken met andere stichtingen en sponsors. „Bij een plan zoeken we geschikte partners.” Het lanceren van „uitgebreide huisartsenposten” op diverse plekken in Ethiopië is daarvan een goed voorbeeld. „De eerste kliniek in Kofele draait nu een aantal jaren en heeft vanaf het begin winst gemaakt.” Een tweede project moet verrijzen op een terrein waar een weeshuis voor driekwart leeg staat. In de zomermaanden van 2015 kreeg dit plan vorm. „Zonder dat er enig zicht was op financiering.” Toen gebeurde er „iets heel wonderbaarlijks”, zeggen de heren. „Dat is geen toeval, maar leiding van God.” Via-via kregen ze contact met een Belgische man die hen een „behoorlijk bedrag” toezegde. Dankzij deze donatie openen zich nu ook deuren bij andere partners.

ZELFVOORZIENEND De Barneveldse stichting hoopt nog dit jaar de tweede kliniek in Ethiopië te openen. De opstartkosten daarvan zijn 100.000 tot 150.000 euro. „Vervolgens is de exploitatie duurzaam en zelfvoorzienend”, zegt Vlot. Patiënten die het zich kunnen veroorloven betalen voor behandelingen. „Ongeveer een kwart heeft daarvoor niet de middelen. Voor hen is het gratis. Dat is het mooie: iedereen is welkom.” Voordat het zover is moet er nog wel wat water door de Nijl stromen. Zo probeert de stichting zich eerst te verzekeren van het eigenaarschap van de klinieken. „We zijn nu bezig met het oprichten van een bv en het krijgen van een overheidsvergunning. Het is onduidelijk hoe lang dat precies gaat duren.” Vlot benadrukt dat gemaakte winsten nooit naar Nederland zullen terugvloeien. „Dat geld is bedoeld om nieuwe klinieken te ontwikkelen.” Meer informatie over The Three Aid Foundation is te vinden op www.ttaf.org.